Anul al 58-lea
8 Pagini

EXEMPLARUL | În România 3 lei / În străinătate 6 lei
Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G.le P. T. T. Nr. 24.464/935

Nr. 160 Marţi 17 Iunie 1941
8 Pagini C

ABONAMENTE IN ŢARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poştal şi valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE IN ŢARA pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. şi UNIV. LITERAR câte 220 lei UNIV.-SPORT 500 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

DIRECTOR ŞI ADMINISTRATOR DELEGAT STELIAN POPESCU

FLAGELUL GRINDINEI ŞI ASIGURĂRILE AGRICOLE

Ravagiile pricinuite de grindină semănăturilor în anul acesta, aduc din nou în actualitate problema asigurărilor agricole. Suntem una din ţările cele mai bântuite de acest flagel şi totuşi suntem ţara cea mai înapoiată sub raportul introducerii asigurărilor agricole.

După o statistică din 1933 a ministerului nostru de agricultură, pagubele pricinuite de grindină în ţara noastră se ridică la o medie anuală de circa 2 miliarde lei reprezentând un procent de 2.7% din valoarea întregei producţii. Şi ţinând seama de constatările făcute cu prilejul culegerii datelor statistice menţionate şi anume că pagubele ating, în regiunile bântuite, foarte frecvent 75—80% din recoltă, iar uneori chiar sută la sută, cum s'a întâmplat chiar anul acesta în unele regiuni ,e uşor de înţeles cât de catastrofale şi definitive pot fi urmările acestui flagel care de atâtea ori lasă comune întregi fără hrană şi fără bob de sămânţă pentru campaniile agricole viitoare. Şi trebue notat că, în lipsa asigurărilor agricole, pierderea chiar când nu este totală, este însă definitivă şi ireparabilă, întrucât ajutoarele pe care le poate oferi sinistraţilor Statul, în lipsa unei asistenţe organizate, nu acoperă decât în infimă măsură pagubele îndurate.

Amintim cu acest prilej că asigurările agricole la noi nu îmbrăţişează nici 2% din totalul recoltei şi că dacă pentru cultivatorul ţăran această măsură de prevedere este aproape total necunoscută, apoi nici proprietatea agricolă mare şi mijlocie nu este cu mult prea departe din acest punct de vedere, de îndată ce abia 5% din întinderea ei este asigurată. Aşa se şi explică dece sumele încasate din primele de asigurare n'au atins în anii 1932 şi 1934 decât circa 4 milioane lei anual şi care abia în ultimii ani au săltat la 20—25 milioane anual.

Acuitatea şi importanţa problemei devin mai accentuate, dacă la cele 2 milioane pagube anuale cauzate de grindină adăogăm pierderea altor 2 milioane, pricinuită de moartalitatea vitelor şi altor specii de animale domestice în fiecare an.

Această situaţie, care păgubeşte anual gospodăria agricolă a ţării cu 4 miliarde lei, trebue să ne dea îndemnul de a purcede cât mai neîntârziat la organizarea şi, dacă se poate, la generalizarea asigurărilor agricole contra grindinei, inundaţiilor şi incendiilor, în ce priveşte recoltele şi contra accidentelor şi mortalităţii ce ar atinge inventarul viu al agricultorului român.

Cum aceste operaţiuni îmbrăţişând domeniul prea vast şi prea delicat al exploatărilor agricole — şi în deosebi al micilor exploatări ţărăneşti — ar necesita organizaţii speciale, întocmite pe alte baze decât cele ale marilor societăţi de asigurare ,poate că forma organizaţiei cooperative — prin reţeaua ei întinsă de unităţi pe toată ţara — ar fi cea mai indicată.

SĂPTĂMÂNA INTERNAŢIONALĂ

Caracteristica săptămânei încheiate a fost o febrilă activitate diplomatică. Iniţiativa acestei activităţi şi conducerea ei a avut-o Germania. Sfârşitul războiului în Balcani şi ocuparea Cretei au pus la ordinea zilei o serie de probleme în legătură cu organizarea politică, economică şi teritorială a Balcanilor şi a sud-estului european, a căror soluţiune e considerată de puterile Axei ca având o natură urgentă.

România, direct interesată în această nouă organizare a regiunii din care ea face parte, a avut şi are de spus cuvântul ei. Intrevederile d-lui general Antonescu, Conducătorul Statului român, cu Fuehrerul şi cu d. Ribbentrop la Muenchen, primirea călduroasă ce s'a făcut Conducătorului de oficialitatea şi populaţia germană şi atitudinea presei germane faţă de evoluţia stărilor noastre interne şi faţă de dreptatea cauzei româneşti dovedesc înţelegerea ce se acordă drepturilor României şi preţuirea rolului ei în ordinea europeană ce urmează să se înfăptuiască.

De altfel în legătură cu examinarea şi pregătirea noului ordine în Balcani şi sud-estul european trebue puse şi vizitele făcute în Germania de Regele Boris al Bugariei, precum şi de d. Ribbentrop la Veneţia unde s'a întâlnit cu d. Ciano şi cu d. Ante Pavelici, Poglavnicul Croaţiei. Cu acest prilej d. Ciano, ministrul de externe al Italiei, a rostit un important discurs la banchetul care a avut loc, discurs al cărui text îl dăm în altă parte a ziarului. Această vie activitate diplomatică dovedeşte că oricât de intensă ar fi desfăşurarea evenimentelor pe frontul militar, frontul diplomatic nu este neglijat, legătura între ele fiind permanentă. De altfel ,această activitate diplomatică apare ca o urmare a întrevederii recente dintre Fuehrer şi Duce, cu care prilej desigur s'au luat hotăriri importante.

Primele zile ale săptămânei expirate au înregistrat trei discursuri cari au caracterizat situaţia: al Ducelui Mussolini, al amiralului Darlan şi al d-lui Churchill.

Am analizat la timp importantul discurs al Ducelui. Socotim însă necesar să subliniem din nou principiul de o deosebită însemnătate, formulat de d. Mussolini, în ce priveşte temeiul, pe care, după părerea d-sale, trebue să se stabilească noua ordine teritorială şi politică în această parte a Europei.

„Istoria veche şi mai ales cea recentă — a spus d. Mussolini — dovedeşte că statele trebue să urmărească a realiza maximul unităţii etnice şi spirituale pentru a face să coincidă până la un anumit punct cele trei elemente: rasa, naţiunea şi statul.

In orice caz — a adăugat Ducele — când rasa nu coincide cu geografia, atunci trebue să se deplaseze rasa". Şi, desvoltându-şi ideea, Ducele a arătat că în această privinţă schimburile de populaţie apar ca o soluţie providenţială.

Valoarea morală şi politică a acestui principiu a fost subliniată din primul moment de presa românească.

Pe plan general, discursul Ducelui a fost considerat ca un document politic de mare însemnătate şi s'a relevat în deosebi convingerea afirmată de d. Mussolini, că o eventuală participare „totală" a Statelor Unite în războiul actual n'ar mai putea schimba soarta lui ci numai ar putea să-l extindă în spaţiu şi în timp.

Discursul amiralului Darlan, ale cărui părţi semnificative le-am subliniat imediat, a format de asemenea obiectul comentariilor presei mondiale. Amiralul Darlan a pus în lumină tragica alternativă în care se găseşte azi Franţa şi convingerea ei că şi-ar putea ameliora situaţia şi reface poziţia ei de mare putere europeană participând la pregătirea noului ordine europene.

Discursul rostit de d. Churchill, în Camera Comunelor, a fost considerat de presa „Axei" ca pesimist. Premierul britanic a făcut o expunere a înfrângerii din Balcani şi Creta.

De altfel d. Churchill a rostit şi un al doilea discurs cu prilejul conferinţei imperiale la care au participat şi reprezentanţii aliaţilor Angliei. Concluzia d-lui Churchill a fost că războiul va fi „crâncen şi îndelungat", că din punct de vedere al înarmărilor Marea Britanie a făcut progrese, că moralul populaţiei este ridicat şi că marina britanică este încă stăpâna mărilor.

In ce priveşte conflictul din Siria, faptele de arme n'au oprit acţiunea diplomatică. După protestul remis de guvernul din Vichy prin ambasadorul francez la Madrid, d. Pietri, d-lui Samuel Hoare, ambasadorul Angliei, a urmat un schimb de note direct între guvernul francez şi cel englez. Guvernul din Vichy arată că „nimic nu poate explica atacul britanic în Siria, care riscă să producă cele mai grave consecinţe". Guvernul francez adaugă

(Continuare în pag. 2-a)

ATAC AVIATIC

Bombardarea Alexandriei (Fotografie luată din avion)

ADEZIUNEA CROAŢIEI LA PACTUL TRIPARTIT

SOLEMNITATEA SEMNĂRII ACTULUI S'A FĂCUT LA VENEŢIA

Veneţia, 15 (Rador). — Duminică dimineaţa, la ora 9 şi 30, a sosit ambasadorul Japoniei pe lângă Quirinal, d. Horikiri.

Cu acelaş tren au sosit şi reprezentanţii diplomatici ai ţărilor care au aderat la pactul tripartit: d. Grigorcea, ministrul României la Roma, d. Karageoff, ministrul Bulgariei la Roma şi d. Glavanek, ministru al Slovaciei la Roma.

D. Villani, ministrul Ungariei la Roma, sosise la Veneţia din ajun.

*

Veneţia, 15 (Rador). — *Corespondentul agenţiei D. N. B. anunţă că în cursul dimineţii de Duminică au sosit la Veneţia, cu avionul Poglavnicul Ante Pavelici, mareşalul Kvaternik şi d. Lorkovici, ministrul de externe al Croaţiei.*

Ceremonialul semnării protocolului

Veneţia, 15 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. anunţă:

In palatul istoric al dogilor a fost semnată solemn, Duminică dimineaţa, adeziunea Croaţiei la pactul tripartit. Semnarea s'a făcut la ora 12, cu participarea d-lui von Ribbentrop, ministrul afacerilor străine al Reichului, a contelui Ciano, ministrul de externe al Italiei şi a reprezentanţilor celorlalte state, care şi-au dat adeziunea la pactul tripartit.

❖

Veneţia, 15 (Rador). — Semnarea protocolului de adeziune a Croaţiei la Pactul Tripartit s'a făcut la Palazzo Ducale în sala „Pregadi", unde timp de 14 secole s'au ţinut adunările imperiale ale Veneţiei.

Detaşamente de marină şi ale tineretului italian al Lictorului, erau înşiruite dealungul podului „Paglia" şi pe cheiuri, în timp ce poporul fascist cu drapele şi embleme umplea literalmente Piaţa San Marco.

Oaspeţii au intrat prin „Porta del Frumento" aclamaţi de ovaţiunile mulţimei, în următoarea ordine: reprezentanţii diplomatici ai ţărilor aderente la Pactul Tripartit, Slovacia, România, Ungaria şi Bulgaria, ambasadorul Horikiri, apoi d. von Ribbentrop ministrul afacerilor străine al Reichului şi Poglavnikul Ante Pavelici, cari au fost primiţi de către contele Ciano.

In sala „Pregadi" toţi au luat loc în jurul mesei celei mari, iar contele Ciano şi-a început cuvântarea urând bun sosit în numele Ducelui, Poglavnikului şi tuturor reprezentanţilor ţărilor cari au aderat la pactul tripartit.

D. Vitetti, director general în ministerul afacerilor străine a citit textul acordurilor. La ora 12 a început semnarea care a durat 10 minute.

Imediat după aceea, contele Ciano a pronunţat un discurs la care Poglavnikul a răspuns. Contele Ciano şi d. von Ribbentrop au exprimat apoi d-lui Ante Pavelici satisfacţia lor. Apoi oaspeţii, însoţiţi de contele Ciano au părăsit Palatul Dogilor, îndreptându-se spre Palazzo Rezzonico unde a avut loc un dejun de onoare.

Cortegiul de gondole în care oaspeţii şi contele Ciano luaseră loc a fost salutat din nou de populaţie prin manifestaţii de simpatie călduroase.

După dejun oaspeţii s'au reintors la reşedinţele lor.

TEXTUL PROTOCOLULUI

Veneţia, 15 (Rador). — Iată textul protocolului privitor la adeziunea Croaţiei la Pactul Tripartit:

„Guvernele Germaniei, Italiei şi Japoniei, de o parte, şi guvernul Croaţiei de altă parte, prin semnăturile plenipotenţiarilor lor, declară:

Art. 1. — Croaţia aderă la pactul Tripartit dintre Germania, Italia şi Japonia, semnat la Berlin, în ziua de 27 Septembrie 1940.

Art. 2. — Având în vedere că comisiunile tehnice comune, prevăzute în art. 4 din Pactul Tripartit, se ocupă de chestiunile cari privesc interesele Croaţiei, reprezentanţi ai Croaţiei vor fi invitaţi să asiste la şedinţele acestor comisiuni.

Art. 3. — Textul Pactului Tripartit este anexat la acest protocol.

Protocolul este redactat în limbile germană, italiană, japoneză şi croată.

Fiecare text este considerat ca text original.

Protocolul intră în vigoare în ziua semnării sale".

DISCURSUL CONTELUI CIANO

Veneţia, 15 (Rador). — Iată cuvântarea contelui Ciano ţinută cu prilejul semnării protocolului de adeziune a Croaţiei la Pactul Tripartit:

In momentul semnării actului solemn prin care Croaţia îşi dă adeziunea sa la Pactul Tripartit, ţin să adresez şi în numele plenipotenţiarilor Reichului şi Japoniei şi a reprezentanţilor Ungariei, României, Slovaciei şi Bulgariei, salutul meu cordial, dv. Poglavnice şi Naţiunei croate care, de azi înainte, face parte din această comunitate de state ce s'a creat în mod spontan şi liber, pe bazele pactului tripartit.

Cu o deosebită satisfacţiune vă adresez salutul prin care este exprimată nu numai bucuria noastră adâncă de a vedea Croaţia participând la opera noastră, dar şi încrederea în tânărul stat croat, născut după o lungă şi pasionată luptă a poporului său pentru independenţă, amiciţia noastră pentru croaţia şi certitudinea ce avem în viitorul ei.

Când în luna Septembrie 1940 Germania, Italia şi Japonia au semnat la Berlin Pactul Tripartit, aveam intenţia de a creea nu o asociaţie temporară de state pentru scopuri exclusive de război, dar de a pune bazele solide şi durabile a unei cooperări generale, la care putea participa orice naţiune, doritoare de a realiza împreună cu Germania, Italia şi Japonia, aspiraţiile popoarelor şi o reorganizare a lumii întregi bazată pe justiţie, această pace bazată pe justiţie care a fost scopul constant al sefilor ce conduc destinele noastre şi al căror geniu şi victorii militare vor sti să o asigure Europei şi lumei întregi.

Am salutat independenţa Croaţiei ca un act de dreptate prin care se repară erorile şi greşelile sistemului instaurat prin pacea dela Versailles, şi am deschis prin voinţele de fier ale Fuehrerului şi Ducelui, calea spre revendicările drepturilor vitale ale naţiunilor pe cari voim a le vedea salvgardate prin noua ordine destinată a asigura binele, securitatea şi stabilitatea popoarelor.

Războiul pe care Germania naţional-socialistă şi Italia fascistă îl duc împotriva Marei Britanii, pe pământ, pe mare şi în aer, are în frunte această premiză şi acest obiectiv, în timp ce prin colaborarea spontană a popoarelor amice pactului, construim deja fundamentele păcii viitoare.

Aceasta este semnificaţia Pactului Tripartit şi al desvoltării progresive a sferei sale de acţiune.

Noile naţiuni cari se strâng în jurul Germaniei, Japoniei şi Italiei îşi vor vedea viitorul asigurat prin triumful acestei politici comune".

Răspunsul d-lui Ante Pavelici

Iată şi textul discursului Poglavnikului Ante Pavelici:

„EXCELENŢA,

In numele statului independent al Croaţiei vă întorc salutul ce mi-aţi adresat în numele Italiei şi ca reprezentant al Germaniei şi Japoniei, precum şi al celorlalţi aderenţi la pactul tripartit: Ungaria, România, Bulgaria şi Slovacia.

Croaţia, prin protocolul pe care am avut azi onoarea de a-l semna, îşi dă întreaga sa adeziune la principiile raţiunei ce inspiră pe conducătorii Italiei, Germaniei şi Japoniei de a constitui un front unic destinat creerii noii ordine în lumea europeană şi asiatică.

Pentru noi, poporul croat, acest act are o foarte mare şi decisivă importanţă, deoarece în mai puţin de două luni de la renaşterea noastră ca stat şi ca naţiune, participăm la adunarea statelor guvernate de regimuri totalitare renăscute prin revoluţiile sociale şi politice ce au fost şi sunt inspirate de geniul şefilor lor şi prin asentimentul masei popoarelor lor.

Suntem mândri de a participa la această adunare a statelor, căci statul independent al Croaţiei, prin actul lui de naştere, s'a aşezat în rândul statelor cari au o oroare de vechile sisteme de vorbărie şi democratice şi îndeplinesc înalta lor misiune internaţională cu un sentiment de justiţie care priveşte foarte departe.

Sunt recunoscător Ducelui Italiei imperiale, Fuehrerului marelui Reich şi şefilor guvernului imperiului Soarelui-răsare, de a-mi fi dat posibilitatea, ca reprezentant al Croaţiei, să am prilejul de a reconfirma voinţa de viaţă şi de colaborare a poporului meu la activitatea internaţională a marilor Puteri ale Axei şi a puterilor aliate şi amice.

DEJUNUL OFERIT DE CONTELE CIANO

Veneţia, 15 (Rador). — *Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite următoarele:*

Se anunţă oficial că Contele Ciano ministrul italian al afacerilor străine a oferit Duminică un dejun în onoarea Poglavnikului Croaţiei Ante Pavelici, a d-lui von Ribbentrop ministrul afacerilor străine al Germaniei şi a delegaţiilor sosite la Veneţia pentru semnarea protocolului de adeziune a Croaţiei la Pactul Tripartit.

La acest dejun, care s'a dat la Palazzo Rezzonigo, au luat parte, pe lângă delegaţiile puterilor şi şefii autorităţilor din Veneţia, şi funcţionarii superiori din ministerul afacerilor străine al Italiei.

PRECIZĂRI NECESARE

IN LEGĂTURĂ CU REZULTATELE RECENSĂMÂNTULUI

de N. BATZARIA

Dacă ţinem seamă numai de două cifre comparative, avem motive să fim mulţumiţi de rezultatele recensământului efectuat în ziua de 6 Aprilie anul curent. In adevăr, pe aceeaşi întindere de teritoriu, constatăm un spor de aproape un milion 600 de mii de suflete dela penultimul recensământ dela sfârşitul anului 1930 până la recensământul din anul acesta. Dela 11.895.711, câţi locuitori erau în 1930, s'a ajuns astăzi la 13.492.983.

Căror cauze se datoreşte acest spor, de care — repetăm — avem motive să fim mulţumiţi?

In relatarea cu caracter oficial se spune că, în parte, se datoreşte deplasărilor de populaţie şi refugiului, „dar mai ales sporului natural viguros al poporului român".

Afirmaţia cuprinsă în cuvintele, ce am pus între ghilemele şi am subliniat, merită, dată fiind importanţa ei lesne de înţeles, să fie cât mai bine cercetată şi stabilită în lumina faptelor concrete. Să se stabilească anume în ce proporţie intră în sporul relevat mai sus deplasările de populaţie şi refugiaţii şi în ce proporţie a contribuit vigoarea naturală a poporului român.

In al doilea rând, este de un interes netăgăduit să se stabilească proporţia de spor a fiecărei provincii din ţară. De pildă, din statisticile publicate de Institutul nostru demografic ştiam că populaţia românească a Banatului este deficitară, numărul deceselor întrecând pe acela al naşterilor. Acest îngrijorător proces de descreştere a populaţiei bănăţene se continuă ori a fost oprit? Importanţa întrebării n'are nevoie de a fi subliniată.

Un alt punct de interes deosebit şi care se cere precizat, este de a se şti situaţia demografică a românilor etnici în comparaţie cu situaţia elementelor minoritare.

Asupra acestui punct, datele şi statisticile publicate anterior de Institutul demografic arătau că sporul de populaţie a ţării se datoreşte mai ales excedentului de naşteri al populaţiei etnice româneşti, pe când la minoritari se constată în această privinţă o stare staţionară, dacă nu chiar deficitară.

Acest proces s'a continuat în aceleaşi condiţiuni şi în anii din urmă? Cunoaşterea exactă a situaţiei prezintă o importanţă netăgăduită, aceasta şi pentru două motive bine întemeiate.

Primul şi cel mai însemnat

(Continuare în pag. 2-a)

Aniversarea zilei de naştere a Regelui Suediei

Stockholm, 15 (Rador). — *Corespondentul agenţiei „D. N. B." transmite următoarele:*

Regele Gustav al Suediei

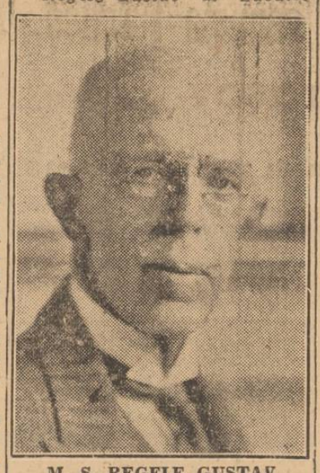

M. S. REGELE GUSTAV

sărbătoreşte Luni a 83-a aniversare a naşterei sale.

Cu acest prilej familia regală suedeză se va întruni la castelul Drottingholm.

Mareşalul Petain va vorbi Marţi la radio

Vichy, 15 (Rador). — *Mareşalul Petain va vorbi Marţi la radio, cu prilejul primei aniversări a venirii sale la putere şi a cererii armistiţiului.*

Se ştie că el a fost numit preşedinte de consiliu la 17 Iunie 1940 şi numai după vreo lună a fost ales şef al statului.

SPRE UN NOU COD CIVIL

de EUGEN PETIT
Consilier la Inalta Curte de Casaţie

Trăim în România subt legislaţia civilă a unui Cod, care la 1 Decembrie, anul acesta, împlineşte respectabila vârstă de 76 ani! Dar nu numai atât, deoarece acest Cod nici măcar nu este al nostru, căci el nu a fost smuls — cum se cuvenea — din tradiţia, obiceiurile şi sufletul acestui popor. Este o legislaţie împrumutată şi transplantată, căci originea lui, dacă nu am găsi-o chiar în dreptul roman, este desigur în Codul Napoleon dela 1807, cu unele amendări luate din proectul de cod civil italian al ministrului Pisanelli şi (în ce priveşte ipotecile şi privilegiile), din legea belgiană dela 1851.

Quantum mutatus ab illo!

Şi încă, dacă legislaţia actuală s'ar fi resimţit de vechile pravile ale lui Matei Basarab şi Vasile Lupu, sau de codurile Andronachi Donici, Ipsilanti, Calimach, Caragea, ori de Regulamentul organic!

Despre un asemenea Cod, bazat pe tradiţie, s'ar putea spune că el are, cel puţin meritul de a păstra prin textele sale, principiile de drept natural ale specificului românesc.

Dar, nici măcar atât!

In ultimul timp s'a procedat la o nouă legiferare, în care scop guvernele au făcut apel la tinerii juristi, dintre care unii sunt — recunoaştem — elemente de cea mai reală valoare ştiinţifică.

Pentru această mare operă de unificare nu s'a putut recurge la vechile noastre legiuiri, căci cei 76 ani de aplicare a actualului Cod Civil, au rupt cu totul firul tradiţiei, care ar lega prezentul cu legiuirile româneşti părăsite la 1865.

S'a recurs deci la studii de drept comparat, la doctrină şi la jurisprudenţă, alcătuindu-se un proect de unificare, înglobându-se unele instituţii noui şi aducându-se celor vechi modificările de text astfel găsite necesare.

Aceleaşi greşeli însă, care au patronat alcătuirea noului proiect, a căror realizare a fost sărbătorită cu banchete şi discursuri, au avut cumintenia de a nu insista asupra promulgării.

Era deci evident că ceva nu mergea. Căci însemna să se îmbrace un om cu haina croită pentru altă persoană.

Nu numai că nu s'a ţinut seamă de specificul românesc, dar au fost ignorate chiar principiile elementare dominante ale unei politici care prindea temei din ce în ce mai mult în Europa şi care era evident că aveau a se resfrânge, mai curând sau mai târziu şi asupra ţării noastre.

Ceia ce s'a şi întâmplat.

Or, aceste principii, nu ne pot lăsa nepăsători.

Un Cod Civil modern trebue să conţie toată instituţiile-juridice pe baza cărora poporul român va avea să-şi trăiască pentru totdeauna viaţa lui naţională în mijlocul celorlalte popoare ale

(Continuare în pag. 2-a)

SINTEZA OPERAŢIUNILOR AERONAVALE DIN MEDITERANA

de viceamiral I. BĂLĂNESCU

Este foarte dificil şi prematur, să facem o sinteză cuprinzătoare a tuturor operaţiunilor din Mediterana; este dificil căci spaţiile sunt întinse şi variate şi este prematur, căci bătălia contra supremaţiei engleze din această mare este în curs de desfăşurare, iar calculele reci ale strategiei navale, se găsesc sdruncinate în mările restrânse, de fulgerătorul succes al factorului aerian. Totuşi vom încerca să prezentăm o vedere de ansamblu: Dispunând de o armată terestră de aproximativ 500.000 oameni, prevăzută cu toate armele moderne şi aviaţia corespunzătoare, Anglia a întreprins în Grecia, Africa de Nord şi Africa Orientală, mari operaţiuni terestre, cari aveau absolută nevoe de sprijinul unor puternice forţe navale.

Marina britanică a destinat două escadre solid constituite pentru cooperarea cu forţele de uscat şi aeriene, una cu baza navală la Gibraltar şi alta cu baza navală la Alexandria.

In faţa posibilităţilor aeriene, zonelor minate şi acţiunii submarinelor italiene, Malta a încetat a mai servi ca bază de prim ordin a escadrelor engleze.

Prima problemă a Marinei britanice, a fost asigurarea marşului convoaelor din Gibraltar spre Suez, misiune îndeplinită câtva timp cu succes, însă zădărnicită în lunile din urmă de controlul italian în Canalul Siciliei, control devenit mai intensiv, dela sosirea bombardierelor germane cu bazele aeriene pe coastele Siciliei.

O primă şi mare dificultate creată flotei engleze din Mediterana, a fost aceea de a nu mai putea conta în mod permanent pe escadra din Gibraltar şi apărarea comunicaţiilor şi din acest moment convoaele engleze au parcurs lungul drum pe la Sudul Africei, pentru a ajunge la Suez, în golful Persic şi la Indii.

Operaţiunile engleze din Grecia şi Libia au impus cooperarea efectivă a escadrei din Alexandria, care trebuia să asigure transportul trupelor terestre, carelor blindate, artileriei, muniţiunilor şi tuturor aprovizionărilor.

Efectivul trupelor engleze din Grecia fiind aproximativ cinci divizii, el a necesitat organizarea de convoae de nave comerciale şi paza lor, împotriva atacurilor forţelor navale, submarinelor, vedetelor rapide şi forţelor aeriene ale Axei, cari au fost de tot de vigilente în Mediterana centrală şi orientală.

(Continuare în pag. 2-a)

PE FRONTUL NORD-AFRICAN

Generalul Rommel pregăteşte cu comandanţii unităţilor detaliile atacului pentru a doua zi